

Αλουμίνιον της Ελλάδος

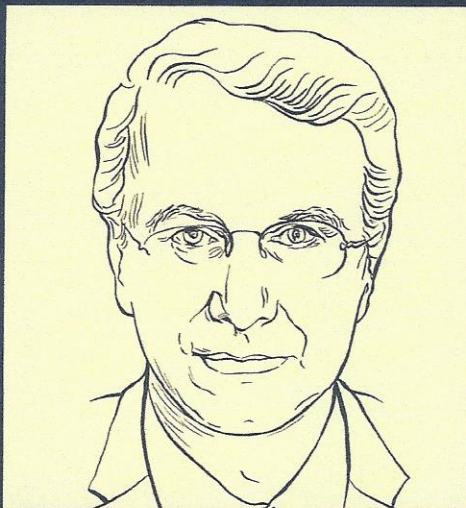
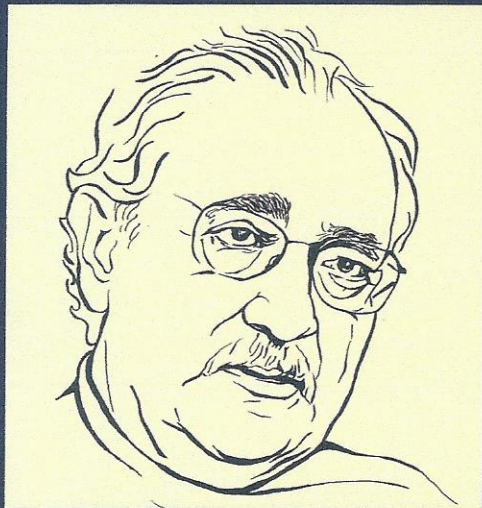
Πολυσέλιδο φωτογραφικό αφιέρωμα στην 50χρονη ιστορία της εταιρείας που σημάδεψε την ελληνική βαριά βιομηχανία.

Χάουαρντ Χιουζ

Ο ιδιοφυής και αυτοκαταστροφικός μεγιστάνας

Ευάγγελος Γραγουδάς

Ο καθηγητής στην Ιατρική Σχολή του Χάρβαρντ είναι ένα εμβληματικό πρόσωπο στην επιστήμη της Οφθαλμολογίας.

ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΧΑΜΕ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ, ΤΙ ΘΑ ΕΙΧΑΜΕ;

Σε αυτό και σε άλλα πέντε καυτά ερωτήματα της οικονομικής κρίσης απαντούν οι:

Λουκάς Τσούκαλης

Μιράντα Ξαφά

Σταύρος Θωμαδάκης

Αντιγόνη Λυμπεράκη

Κώστας Βεργόπουλος

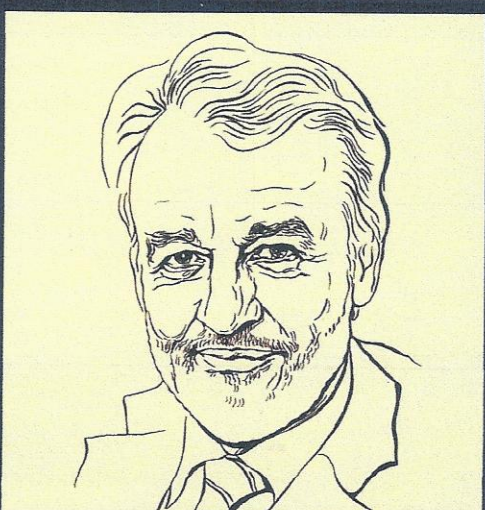
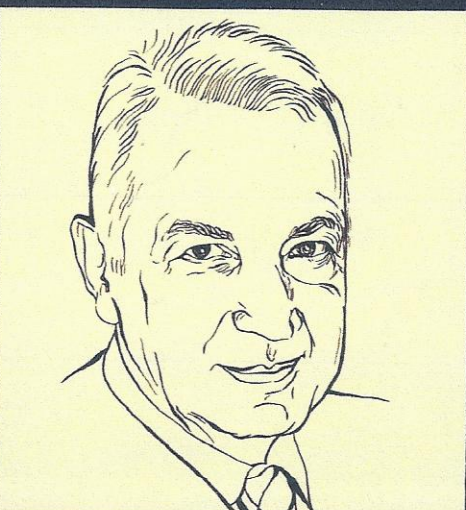
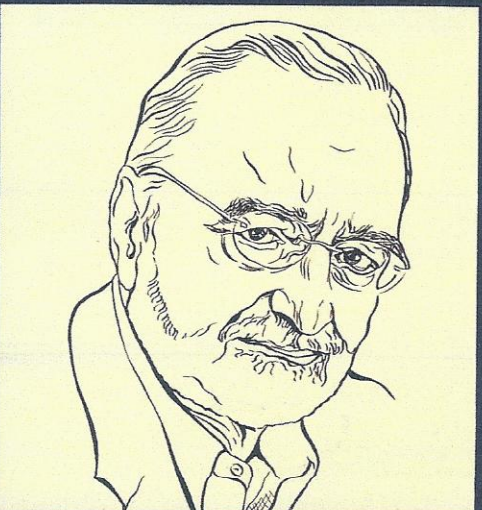
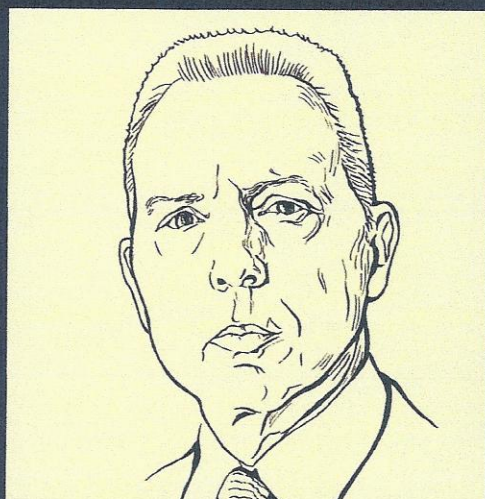
Γιάννης Στουρνάρας

Τρύφων Κολλιντζας

Δημήτριος Παπαλεξόπουλος

Επιμέλεια:

Μπάμπης Παπαδημητρίου

Μιράντα Ξαφά:

«Οι υποτιμήσεις δεν διορθώνουν τα διαρθρωτικά προβλήματα»

Ποια από όλες τις κρίσεις αντιμετωπίζει η χώρα: κρίση ελληνικού δημόσιου χρέους, κρίση του ευρώ, κρίση δημόσιων εσόδων, κρίση ανταγωνιστικότητας, κρίση δανείων ή κάποια άλλη «κρίση»;

Η κρίση πηγάζει από το γεγονός ότι η Ελλάδα της μεταπολίτευσης δεν υπηρέτησε την αριστεία. Αντί να διεκδικεί επάξια με σκληρή δουλειά, μια μεγάλη μερίδα των εργαζομένων διεκδίκησε διαδηλώνοντας και εκβιάζοντας. Η αναζήτηση της ατομικής καταξίωσης εξαντλήθηκε στη διαπλοκή του συνδικαλισμού, των συντεχνιών και των προμηθευτών του Δημοσίου με την εκάστοτε κυβέρνηση και τα κόμματα. Η χρεοκοπία των θεσμών και των αξιών οδήγησε στη χρεοκοπία της οικονομίας.

Αν δεν είχαμε το Μνημόνιο, τι θα είχαμε;

Στάση πληρωμών, χρεοκοπία και τεράστια πτώση του εθνικού εισοδήματος. Αδυναμία ανάκαμψης λόγω έλλειψης επενδύσεων και δυνατότητας αύξησης των εξαγωγών. Χωρίς τις διαρθρωτικές αλλαγές του Μνημονίου η οικονομία θα έμενε παγιδευμένη σε πορεία χαμηλής ανάπτυξης.

Αρνηση πληρωμών, αναδιάρθρωση με κούρεμα, αγορά νέων ομολόγων από το ευρωπαϊκό ταμείο, επιμήκυνση δίχως απώλειες ή πλήρης αποπληρωμή του χρέους;

Η πιθανότητα πλήρους αποπληρωμής του χρέους απομακρύνεται όσο περισσότερο χρέος συσσωρεύεται. Ιστορικά, καμία χώρα με χρέος πάνω από 100% του εθνικού προϊόντος δεν αποπλήρωσε το χρέος της. Τελικά, θα γίνει αναδιάρθρωση με κούρεμα όταν οι ευρωπαϊκές τράπεζες θωρακιστούν με νέα κεφάλαια, ώστε να αντέξουν τις ζημιές, και όταν η Ελλάδα θα έχει δημιουργήσει πρωτογενές πλεόνασμα, ώστε να πληρώνει τουλάχιστον ένα τμήμα των τόκων με δικούς της πόρους και όχι με δανεικά. Το βέβαιο είναι ότι η αναδιάρθρωση χρέους, όποτε γίνει, δεν αναιρεί την ανάγκη αναδιάρθρωσης της οικονομίας, ώστε να λειτουργεί παραγωγικά, με χαμηλό κόστος, και να παράγει εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες αντί για άχρηστα υποβρύχια και άδεια τρένα.

Με ποια σειρά θα ιεραρχούσατε τις ακόλουθες ενέργειες: (α) να μειωθεί σταδιακά το κρατικό έλλειμμα, (β) να αυξηθεί ο τραπεζικός δανεισμός, (γ) να πληρώσει το κράτος όσα χρωστάει, (γ) να διευκολυνθούν οι μεγάλες επενδύσεις, (δ) να μειωθούν οι απασχολούμενοι στο κράτος, (ε) να πωληθούν όλες οι κρατικές συμμετοχές σε επιχειρήσεις του ανταγωνιστικού τομέα (από το

σημαντικότερο προς το λιγότερο σημαντικό).

Πρώτη προτεραιότητα είναι να κόψουμε σημαντικά τις κρατικές δαπάνες, κάτι που μπορεί να γίνει μόνο με απολύσεις, δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών είναι το κόστος μισθοδοσίας. Η πώληση όλων των κρατικών συμμετοχών σε επιχειρήσεις θα βοηθούσε στον εξορθολογισμό του Δημοσίου και στη μείωση του πλεονάζοντος προσωπικού. Αν αυτά τα δύο υλοποιηθούν, το έλλειμμα θα μειωθεί, το Δημόσιο θα μπορέσει να εξοφλήσει τις οφειλές του και θα δημιουργηθεί περιθώριο για αύξηση του τραπεζικού δανεισμού προς τον ιδιωτικό τομέα.

Ανεξάρτητα από τη γενικότερη λύση στο θέμα του χρέους, πρέπει η Ευρωζώνη να αυξήσει το δανεισμό της Ελλάδας στους αμέσως επόμενους μήνες;

Το πρόγραμμα σταθεροποίησης βασίστηκε στην υπόθεση ότι η Ελλάδα θα αντλούσε περίπου 65 δισ. ευρώ από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές το 2012 - 13. Εφόσον αυτό αποκλείεται στις παρούσες συνθήκες, θα πρέπει η χρηματοδότηση να βρεθεί από άλλη πηγή. Μια λύση θα ήταν ένα πρόσθετο δάνειο της τρόικας, πέρα από τα 57 δισ. ευρώ που απομένουν από το δάνειο των 110 δισ. που συμφωνήθηκε πέρυσι. Αυτή η λύση σκοντάφτει στην απροθυμία των εταίρων μας στην Ε.Ε. να αυξήσουν περαιτέρω το ποσό που οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι ρισκάρουν να χάσουν. Η εναλλακτική λύση θα ήταν η μετάθεση της αποπληρωμής των ομολόγων ύψους 65 δισ. που λήγουν τη διετία 2012 - 13 στο μέλλον - η μετάθεση δηλαδή του ρίσκου στις ευρωπαϊκές τράπεζες και θεσμικούς επενδυτές που τα κατέχουν. Είτε στη μία περίπτωση είτε στην άλλη, χρειάζεται να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να πείσουμε τους εταίρους μας ότι οι προσπάθειές μας αξίζουν την υποστήριξή τους.

Μήπως το ευρώ είναι ένα πολύ ισχυρό νόμισμα για τις «πλάτες» της ελληνικής οικονομίας;

Από μας εξαρτάται αν θα μπορέσουμε να επιβάλουμε τη δημοσιονομική πειθαρχία και την ευκαμψία στις αγορές, που είναι προϋποθέσεις για ένα ισχυρό νόμισμα. Η επιστροφή στον πληθωρισμό και στις αλληπάλληλες υποτιμήσεις της δεκαετίας του 1980 δεν είναι επιλογή. Οι υποτιμήσεις δεν διορθώνουν τα διαρθρωτικά προβλήματα, δηλαδή τα ειδικά πρόνομια, τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και τις αγκυλώσεις των ΔΕΚΟ που δημιούργησε το κομματικό κράτος. Αυτά τα διαρθρωτικά προβλήματα προσπαθεί να διορθώσει το Μνημόνιο.